

Ett halvår i alperna

Innan avresa

Min anledning att åka på utbyte var främst att utvecklas personligen, genom att i ett halvår byta ut både mina sociala sammanhang och miljön jag bor i. Det var alltså inte så mycket för att få rena utbildningsmässiga erfarenheter. Med det i bakhuvudet så verkade Grenoble väldigt bra för mig när jag kollade på alternativen. Jag har haft väldigt lite kontakt med Frankrike och franska språket tidigare i livet, så kulturmässigt insåg jag att Frankrike kunde vara precis lika omväxlande för mig som många länder utanför Europa. Grenobles närhet till Alperna bidrog också väldigt starkt till mitt intresse för staden, möjligheter till skidåkning och mäktiga toppturer bokstavligen omringar Grenoble.

För att få komma dit behövdes först hela ansökning- och antagningsprocessen gås igenom. Jag vet inte hur det administrativa arbetet varierar mellan alla länder så jag kan inte riktigt jämföra, men jag skulle absolut säga att arbetet inför att komma till Grenoble stundvis kunde kännas lite överväldigande. Jag gick dessutom igenom alla administrativa steg när det fortfarande fanns risk att pandemin skulle hindra utbytet från att ens skulle bli av, så någon gång under processen började jag tveka på om det faktiskt var värt att lägga ner all den tid som behövdes. Men det var det, med facit i hand!

Att hålla sig inom EU underlättade en del, bland annat genom att man slipper fundera på visum och vaccinationer (förutom covid då). Språkmässigt hade jag aldrig läst franska under grundskolan eller gymnasiet, däremot gick jag kursen *Franska A1 för ingenjörer* på KTH under höstterminen före avresa. Den kursen kan jag definitivt rekommendera för att få en bra grund att starta utbytet från! Om man inte har några förkunskaper alls alltså.

Vi var ett helt gäng KTH-studenter som åkte till Grenoble samma vårtermin och en väldigt smart KTH:are skickade sina kontaktuppgifter till alla oss andra under hösten, via internationella koordinatörerna på KTH. På så sätt kunde vi skapa en chattgrupp och diskutera förberedelser tillsammans. Under december och början av januari hölls också ett flertal webinarium av värduniversitetet med information inför ankomst. Jag skulle säga att ungefär hälften av dom var givande, men det är svårt att säga på förhand vilka som kommer vara det så jag rekommenderar ändå att hålla utkik efter dom. Vi fick info om dom via mejlen.

Ankomst

Jag kom till Grenoble ungefär en och en halv vecka innan kurserna satte i gång, vilket jag tyckte kändes väldigt lagom faktiskt. På måndagen en vecka före kursstart fick vi som gick på Ense3 ett litet infomöte, vad jag förstod fick dock inte dom som gick på GI något sånt. Innehållsmässigt var informationen väldigt överlappande med webinariernas information, men en stor fördel med det här mötet var att alla utbytesstudenter på Ense3 fick träffa varandra och kunde mingla för första gången. Perfekt för att börja skaffa sig nya vänner under lediga veckan fram tills kursstart, särskilt eftersom i princip alla mottagningsaktiviteter var antingen inställda eller uppskjutna p.g.a. corona.

För oss var det alltså inte särskilt mycket mottagningsaktiviteter att prata om i anslutning till terminsstart, jag tyckte dock att det gick alldeles galant utan. Så länge man visste vad man ville så gick

det väldigt smidigt att både hitta nya vänner och roliga aktiviteter. Vanligtvis brukar det dock hållas lite mottagningsaktiviteter av studenter på skolan, men inte lika mycket i början av vårterminen som på höstterminen.

Under hela terminen finns också aktiviteter för internationella studenter som arrangeras av organisationen InteGre. Det är också många franska studenter som är engagerade i InteGre, så det är ett bra sätt att få kontakt med franska studenter som är intresserade av internationella kontakter. Deras event är både enkla saker som pubkvällar på olika barer i stan och större event såsom anordnade bussturer till häftiga ställen runtom Grenoble.

Ekonomi

Eftersom man får både lite extra CSN-lån och Erasmus-stipendiet skulle jag säga att ekonomin var ganska odramatisk under utbytet. Vissa ansökte också om CAF (franskt bidrag), jag personligen kände dock att det inte verkade värt mödan.

Kostnadmässigt upplevde jag det som att det var lite billigare än Stockholm, men inte någon jätteskillnad egentligen. Förutom vin och baguetter, dom var mycket billigare.

Boende

Jag sökte först boende via universitetet som en del av antagningsprocessen. Jag sökte i första hand gemensamt boende (coloc) för 2-3 personer, men tydligen angav jag för hög maxbudget för att få bo i en sån. I stället fick jag hitta studentboenden via privata sektorn och för det fick jag massa förslag på boendialternativ via mejl. Ungefär hälften av mejlen gick att förstå dock, och även dom var svårtolkade. Då vände jag mig till gamla hederliga Google maps, sökte på "Residence etudiant" i Grenoble och sorterade på bäst betyg. Högst upp hittade jag *Résidence Carré des Halles*, skickade ett mejl och frågade om det fanns lediga studios under vårterminen och fick snabbt svar om att det gjorde det minsann. Hyresvärden var också väldigt hjälpsam under processen för att ansöka om lägenheten och vi mejlade på engelska, även om det visade sig senare att hon hade använt translate till ungefär 100 procent.

Utsikten från min lägenhet i Résidence Carré des Halles precis innan soluppgången.

Jag var väldigt nöjd över att bo där. Det tog 5 minuter med cykel till centrala Grenoble och jättenära att gå till trammen (spårvagnen). Jag betalade 518€ i hyra, inkl. sängkläder och köksgeråd. Jag hade

dessutom utsikt över hela Grenoble och mot Alperna österut från högsta våningen, så jag kan definitivt rekommendera att fråga om det finns en ledig studio vänd österut och som ligger högt upp om ni tänker att ni vill bo där. Västerut ligger två olika nattklubbar/koncertställen, så det kan nog vara lite mer högljutt åt det hållet ibland.

Universitetet och studierna

Grenoble är en stor studentstad, många franska studenter kommer från andra städer för att plugga där. Det är inte bara ingenjörstudier, utan i stort sett alla sorters utbildningar finns i Grenoble.

Jämfört med KTH skulle jag säga att jag upplevde Ense3 som ostrukturerat och lite oseriöst emellanåt (vet inte riktigt hur de andra ingenjörsskolorna inom Grenoble INP är). För mina kurser var det aldrig tentan som ensam avgjorde om man klarade kursen, vilket jag egentligen uppskattade. Men informationen inför och i samband med tentorna var inte toppen, förhoppningsvis tar skolan och lärarna med sig det och blir bättre på det. Kort sagt så lärde jag mig en hel del på Ense3 i Grenoble, men jag upplever det ändå som att utbildningen på mitt masterprogram på KTH är snäppet bättre.

Ense3 är inte på stora campuset, vilket var lite synd med tanke på hur fint det är där borta. Men man fick i alla fall vara på huvudcampus för franska-kursen en gång i veckan och ett par gånger för labbar.

Kurser

Jag läste alla mina kurser på engelska, det var dock inte det lättaste att välja kurser som både skulle passa mig perfekt OCH vara på engelska. Mitt tips är att helt enkelt nöja sig. Kurserna kanske inte blir exakt som du hoppas, men så är det nog för de flesta på utbyte.

4EUS4COE	Energy Conversion for Renewable
4EUS4PSJ	Generation and Storage
UEMFS2	French Language
4EUS4HMT	Heat and Mass Transfers
4EUS4HAT	Smart cities
4EM4APS6	Sport
4EUS4PRO	Team project

Kurserna jag läste.

Alla de här kurserna, utom Sport och franska-kursen, var del av SEM-programmet för "semestre 8". Det motsvarar alltså andra terminen under första året på mastern, även om utbildningssystemet inte är riktigt likadant för ingenjörstudier i Frankrike. Hursomhelst, om du hittar ett färdigt program med en kursplan som passar ditt program hemma i Sverige någorlunda bra skulle jag rekommendera att satsa på att ta de kurserna rakt av. Det borde jag ha gjort från början, men nu gick jag istället en rejäl omväg för att i slutändan ändå välja de här kurserna på grund av strul med andra kurser jag ville läsa.

Språkkursen i franska som erbjuds av universitetet på kvällstid tyckte jag var toppen! Hörde dock att vissa upplevde att de blev placerade på fel nivå, vilket gjorde den lite mindre givande. Men oavsett blev franskakursen ett extra tillfälle för att träffa utbytesstudenter från andra utbildningar och det var rätt vanligt att äta middag eller ta en barkväll tillsammans med andra som hade kursen samma kväll.

För sportkursen kunde man välja mellan massa olika sporter, däribland flera varianter av skidåkning. Jag valde längdskidor (Nordic skiing), men vissa av mina kompisar gick freeride med off-piståkning och lavingenomgångar. Jag tänkte lite att det antagligen skulle vara svårare att hitta folk som ville åka

längdskidor med mig på helgerna än att hitta folk som ville åka alpint. Med facit i hand valde jag nog rätt där; på fritiden blev det mycket alpin-skidåkning och inte så mycket längdskidor.

Staden och landet

Det var något väldigt drömmigt med att knata i en storstad med skidor på axeln och pjäxor i handen, på väg till dagens skidåkning. Att Grenoble ligger i alperna går verkligen inte att missa när man är där. På förhand såg jag att Grenoble kallar sig för "alpernas huvudstad" vilket jag tyckte kändes lite larvigt, men när jag väl var där började jag inse att det faktiskt är en bra slogan för Grenoble. På något vis finns mycket av det man förväntar sig att hitta i en huvudstad, trots att du nerifrån stan kan göra toppturer med uppåt 2000 höjdmeters stigning till toppar lika höga som Kebnekaise. Det är ingen vanlig liten alpby helt enkelt.

Så om du mot förmodan inte är trött efter den där toppturen kan du direkt efter gå till valfri klubb och stanna där till 7 på morgonen (okej, finns inte jättemånga klubbar men ändå ett gäng). Grenoble är också en fantastisk cykelstad, delvis eftersom själva staden är otroligt platt där den ligger inklämd mellan alperna. Sen är det snabbt gjort att cykla tvärs genom staden, och dom flesta av mina vänner gick att cykla till inom 10 minuter.

Något jag också uppskattade med Grenoble var hur stark koppling dom allra flesta Grenobleborna har till alperna och bergsrelaterade aktiviteter. Var och varannan cyklist cyklar runt med klätterhjälm istället för cykelhjälm, antingen för att dom ska till godtycklig klippa för att klättra efter jobbet/skolan eller för att det helt enkelt är den enda hjälmen dom har utöver klumpiga skidhjälm. På en genomsnittlig promenad upp till Bastillen ser du kanske 200 joggare som springer upp dit (väldigt trevlig springrunda om du gillar att springa faktiskt) och när du cyklar längs floden bort till huvudcampus för kvällskursen i franska lär du också se ungefär lika många joggare längs floden. Många Grenoble-bor är helt enkelt väldigt snabba och det är något fantastiskt inspirerande med det tyckte jag.

Eftersom jag är en person som älskar berg fungerade också alperna runt staden inte bara som dekoration, utan också som lockbete. I slutet av terminen hade jag varit uppe på flera av de högsta topparna man ser nerifrån stan (dock absolut inte alla, tyvärr).

Jag vill verkligen säga att Grenoble och trakterna däromkring har gett mig ett väldigt bra intryck av Frankrike. Vissa av mina fördomar om fransoser har visserligen blivit bekräftade, men jag har också såklart fått inse att de flesta av mina fördomar självklart inte gäller alla fransoser.

Fritid och sociala aktiviteter

Vad gjorde jag på fritiden? Skidåkning! Och vandring, fest, parkhäng och andra små äventyr. Jag gjorde också ett par större resor med kompisar: en 4 dagars skidresa under sportlovsveckan till Sestriere i Italien och en 3 dagars resa till vingård och AirBnB-villa i Carpentras (nära Avignon).

Här är ett litet urval av bilder, eftersom en bild säger mer än tusen ord o.s.v.

Skidåkning på lite diverse ställen (Alpe d'Huez, Autrans, Les 7 Laux).

En dagsvandring i Vercors-massivet.

Trampbåt i Annecy.

En topptur som började i stan och slutade på 2000 m.ö.h. (Pic Saint-Michel).

Det finns helt enkelt väldigt mycket både fint och häftigt att se kring Grenoble. Det är också lätt att hitta andra som är taggade på att hitta på grejer.

Hållbarhet

Jag åkte hela vägen från Stockholm till Grenoble med tåg på 3 dagar vilket gick toppenbra, även om det inte var en superkul tågluff mitt under pandemin. Men absolut en äventyrlig och kul grej.

Om man vill äta vego så kan jag ju nämna att utbudet av vego-alternativ inte alls var lika bra som i Stockholm, varken på restauranger eller i mataffärer. Men det gick absolut att hitta. Att Grenoble utsetts till "Green capital 2022" är väl något jag kanske inte helt upplevde att staden förtjänade när jag var där dock, med tanke på att luftkvaliteten ofta är dålig och att miljötänket inte alltid kändes så värst närvarande.